

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Φίλε «*Ἀσμοδαΐε*»,

Ὀλίγον ἔλλειψε, πειθόμενος εἰς τὴν συμβουλὴν σου, νὰ ἐγκαταλίπω τὰς Ἀθήνας μέχρι τοῦ θέρους, ἵνα μὴ πνιγῶ ἐν τῷ κονιορτῷ. Χθὲς ὅμως, ἴδες, αἱ ὁδοὶ ἐποτίσθησαν· οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν εἵδει βαρελίων, περιαγόμενοι ἐπὶ τεσσάρων τροχῶν ἔθρεζαν ὡς καὶ τὸν περίπατον τῶν πατησίων, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐξῆλθον ἀθρόοι καὶ ἀνέπνευσαν. Τὸ πρᾶγμα ἀπέδειξεν ὅτι τὰ μέσα ὑπῆρχαν, ἢ θέλῃσις μόνη ἔλλειπε, καὶ ἐδέησε νὰ ἐξαναστῇ ὁ τύπος καὶ νὰ οἰχῇσῃ ἡ ἀγγελικὴ σου φωνή, διὰ νὰ δαπανηθῶσιν ὀλίγα κερμάτια ἐκ τῶν φόρων ἡμῶν εἰς τὸ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν ὑπὸ ἀσφυξίας.

Ἐνθ' ὅμως τὸ Δημόσιον ὅπωςδὴποτε ἐπροθυμήθη ὑπὲρ ἡμῶν, δὲν ἔπρεπε καὶ ἡμεῖς κατ' ἰδίαν νὰ συνδράμωμεν εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν; Διηρχόμεν χθὲς τὴν ὁδὸν Σταδίου· ἡ ὁδὸς ἦτον ἀρκετὰ σκοπισμένη ἀλλὰ τὰ ἐκατέρωθεν πεζοδρόμια ἐκαλύπτοντο ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ἀκαθαρσιῶν. Οὐδεὶς τῶν παροικούντων μεγάλων Κυρίων διέταξε τὸν ὑπηρετὴν του νὰ καθαρίσῃ ὀλίγον τὸ πρὸ τῆς θύρας καὶ τῶν θυρίδων του πεζοδρόμιον· οὐδεμία Δέσποινα ἐφρόντισε νὰ χύσῃσι δύο κάδους ὕδατος διὰ ν' ἀποπλυνθῇ ἡ πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς κόνις. Ἀφοῦ τηλικαύτη εἶναι ἡ ἀπειροκαλία ἡμῶν, τίμι δικαίωματι ζητούμεν φιλοκαλίαν παρὰ τῶν ἀρχόντων! Κατὰ τὸν Γιάννην καὶ τὰ κοπέλια του. Ἀνεγείρομεν πολυτελεῖς προσόψεις οἰκιῶν, ἀλλ' οὐδ' ἐν ποτήριον ὕδατος χύνομεν ὑπὲρ τῆς εὐπρεπείας καὶ καθαριότητος. Ὁμοιάζομεν μὲ τοὺς Τουρκοαλβανούς, οἵτινες καταδαπανῶνται εἰς τὸ νὰ φέρωσιν ἀργυρήλατα ὅπλα, τὰ δὲ ἱμάτια, ἔχουσι πρὸ χρόνων ἄπλυτα καὶ δυσώδη.

Ἐχετε σκοπὸν, Κύριε Ἀσμοδαΐε, νὰ προσέλθετε εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ νὰ ἐξετάσητε τοὺς λογαριασμούς τοῦ Κυρίου Δημάρχου, ἵνα πεισθῇτε ὅτι ἅπαντα τὰ ἐκ τῶν φόρων εἰσπραχθέντα ἐδαπανήθησαν; Εἰς τοῦτο μᾶς προσκαλεῖ ἡ παθητικὴ προκήρυξις τοῦ Κυρίου Κυριακοῦ Τῆ κατ' ἐμὲ, περιττὸν κρίνω νὰ λάβω αὐτὸν τὸν κόπον. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὅλα ὑπάρχουσιν ἐν τάξει κατὰστρωμένα. Χιὸς τις ἔμπορος μ' ἔλεγε ποτὲ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι τακτικώτερα κατὰστιχα παρὰ τὰ τοῦ χρεωκόπου. Δὲν ἀμφιβάλλω λοιπὸν περὶ τῆς ἀκριθείας τῶν Δημαρχικῶν λογαριασμῶν. Ἀλλὰ τὰ δαπανηθέντα πῶς ἐδαπανήθησαν; Ὅταν βλέπω τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν στρωννυμένας διὰ χώματος, ὅπως εἰς οὐδὲν τοῦ κόσμου μέρος γίνεται, καὶ τοῦτο μεταβαλλόμενον νῦν μὲν εἰς τὸν ἄπειρον αὐτὸν κονιορτὸν ὅστις μᾶς πνίγει, ἐν ὥρᾳ δὲ βροχῆς εἰς πηλὸν ἄξιον τῶν Δημαρχικῶν ἐκλογέων. Ὅταν δι' ἔλλειψιν τῶν προστηκόντων εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀνάγκας μέσων ἡ πόλις ὅλη καταντᾷ ἀνθρωποκτόνος κοπρῶν, πρὸς δὲ οὐτε τοῦ Πύργου ἡ ὑγιεινὴ δὲν δύναται ν' ἀντιπαλαίσῃ. Ὅταν βλέπω τὰ παλαιὰ ὠραία χαλκίστρωτα τῶν Ἀθηνῶν κατασκαπτόμενα, τὰ κρηπι-

δώματα τῶν ὁδῶν ἐξ ἀμελείας ἐξηφανισμένα, τὰ δένδρα ἐκρίζούμενα καὶ πάντα τὰ πρὸς καλλωπισμὸν ἢ ἀνάπausιν ὑπὸ ἀρχαιοτέρων συστηθέντα βαρβάρως ἐλιγνυόμενα· ὅταν ταῦτα βλέπω, δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ θαυμάσω τὸν Δήμαρχον εἰς τὰ κατὰστιχά του. Χρωτὶ δηλός.

Ω * * *

Πληροφοροῦμαι θετικῶς ὅτι τὸ συμβούλιον τοῦ Πτωχομείου μέλλον νὰ εἰσπράξῃ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου δρ. 56,000 καὶ τινα πολῦτιμα εἶδη, εὐρίσκεται εἰς διάστασιν, καθόσον ὁ κανονισμὸς τοῦ Πτωχοκομείου δρίζει νὰ ἀναγράφεται ἐν τῇ στήλῃ τῶν Εὐεργετῶν πᾶς ὁ δίδων χιλίας δραχμὰς εἰς τὸ εὐεργετικὸν αὐτὸ ἱδρυμα, μεγάλη δὲ διαφωνία ὑπάρχει μετὰ τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τοῦ συμβουλίου περὶ τοῦ ἂν ἐν τῇ στήλῃ πρέπει ν' ἀναγραφῇ ὡς εὐεργέτης ὁ Βαλασσόπουλος ἢ τις ἄλλος, ὑπάρχουσι μάλιστα οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι ὁ καθ'αὐτὸ εὐεργέτης εἶναι ὁ Νικολόπουλος, διότι ἄνευ τῆς συμπράξεως αὐτοῦ δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν ὁ Βαλασσόπουλος νὰ κάμῃ εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον τόσον γενναίαν προσφοράν.

X . . .

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΕΣ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑΙ

Νομισματικὴ μονάς: Ἡ 4+4 ἢ 4—4. Τοῦτέστιν: ἢ μία σφάγις καὶ μία δεκάρα ἵνα ἀποτελεσθῇ ἡ δραχμή, ἢ ἐν φράγκον πλὴν μιᾶς δεκάρας ἵνα μείνῃ ἡ δραχμή. Καὶ ἰδοὺ ἡ λύσις τοῦ μεγάλου νομισματικοῦ ζητήματος ἐπιταχθεῖσα παρ' ἡμῖν ἀπλῇ ἢ βράσις, ὁ ἄργυρος, τριπλῇ ἡ μονάς, ξένα τὰ νομίσματα.

Ἀκαδημαϊκὰ ἐξάμνηνα: τὸ ἐν ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ ἐξ μῆνας, τὸ ἕτερον ἀπὸ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Μέτρα καὶ σταθμὰ: νενομοθετημένα ἀπὸ τοῦ 1835, προσωρινῶς ὅμως θεωρούμενα ὡς ἰσχύοντα τὰ βυζαντινά.

Ταχυδρομικὰ τέλη: καὶ κατ' αὐτὰ ἡ μονάς τοῦ ἐξωτερικοῦ τέλους ἀπαρτιζομένη ἀπὸ δύο γραμματόσημα, ἐν τῶν 20 λεπτῶν καὶ ἕτερον τῶν 40. Πλὴν καὶ τοῦτο προσωρινῶς ἴσως ἐπὶ καμμίαν πεντηκονταετίαν.

Ἀνέξοδος ὁχύρωσις τῶν λιμένων διὰ τεχνητῶν ὑφάλων καὶ ἀμμοδῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ὀρέων, οἷς δύνανται νὰ προσκρούσῃ καὶ τὰ μικρότερα σκάφη, ὡς αἱ τελευταῖαι ἐν Πειραιεὶ δοκιμασίαι ἀπέδειξαν.

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.

Ὑπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.